**Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti**

►**B**

# UREDBA SVETA št. 1612/68 (EGS)

## z dne 15. oktobra 1968

## o prostem gibanju delavcev v Skupnosti

(EGT L 257, 19.10.1968, s. 2)

spremenjena z:

| | | Uradni list | | |
|---|---|---|---|---|
| | | št. | stran | datum |
| ►**M1** | Uredba Sveta (EGS) št. 312/76 z dne 9. februarja 1976 | L 39 | 2 | 14.2.1976 |
| ►**M2** | Uredba Sveta (EGS) št. 2434/92 z dne 27. julija 1992 | L 245 | 1 | 26.8.1992 |
| ►**M3** | Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 | L 158 | 77 | 29.6.2004 |

▼B

# UREDBA SVETA št. 1612/68 (EGS)

## z dne 15. oktobra 1968

## o prostem gibanju delavcev v Skupnosti

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 49 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ker je treba prosto gibanje delavcev v Skupnosti zagotoviti najkasneje do konca prehodnega obdobja; ker je za uresničitev tega cilja potrebno odpraviti vsako diskriminacijo na temelju državljanstva med delavci držav članic glede zaposlovanja, plačila in drugimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji in vključuje tudi pravico delavcev, da se znotraj Skupnosti prosto gibajo zato, da lahko opravljajo delo kot zaposlene osebe, vendar ob upoštevanju omejitev utemeljenih zaradi javnega reda, varnosti in zdravja;

ker je treba — predvsem zaradi hitre vzpostavitve carinske unije in zaradi vzporednega uresničevanja glavnih temeljev Skupnosti — sprejeti predpise, ki omogočajo uresničevanje ciljev določenih v členih 48 in 49 Pogodbe na področju prostega gibanja delavcev, in dopolniti ukrepe, sprejete zaporedno z Uredbo št. 15 ([3]) o prvih korakih k uresničevanju prostega gibanja ter z Uredbo Sveta št. 38/54/EGS ([4]) z dne 25. marca 1964 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti;

ker je prosto gibanje temeljna pravica delavcev in njihovih družin; ker mora biti mobilnost delavcev znotraj Skupnosti eno izmed sredstev, ki delavcu daje možnost izboljšanja njegovih življenjskih in delovnih pogojev in pospešitve njegovega socialnega napredka ter hkrati pomaga zadovoljiti potrebe gospodarstev držav članic; ker je treba uveljaviti pravico vseh delavcev v Skupnosti, da znotraj nje opravljajo delo po svoji izbiri;

ker morajo to pravico brez diskriminacije uživati stalni, sezonski in obmejni delavci in tisti, ki s svojim delom opravljajo storitve;

ker po objektivnih normah svobodno in dostojanstveno uresničevanje pravice do prostega gibanja zahteva, da je enako obravnavanje zagotovljeno tako dejansko kot pravno v vseh zadevah, ki so povezane z dejanskim opravljanjem dela zaposlene osebe in glede možnosti dostopa do primernega stanovanja; in ker je treba odstraniti ovire za mobilnost delavcev, predvsem v zvezi s pravico delavca, da se mu pridruži družina in v zvezi s pogoji za integracijo teh družin v državo gostiteljico;

ker načelo nediskriminacije med delavci Skupnosti pomeni, da imajo vsi državljani držav članic enako prednost do zaposlitve, kot jo imajo domači delavci;

ker je treba okrepiti mehanizem za popolnitev prostih delovnih mest, predvsem z razvojem neposrednega sodelovanja med centralnimi zavodi za zaposlovanje in tudi med regionalnimi službami, kakor tudi povečati in koordinirati izmenjavo informacij in tako vsaj na splošni ravni priti do bolj jasne podobe trga delovne sile; ker morajo biti delavci, ki se želijo preseliti, redno obveščeni o življenjskih in delovnih pogojih; ker je treba predvideti ukrepe za primer, kadar se država članica na svojem trgu delovne sile sooča z motnjami ali pričakuje motnje, ki bi lahko resno ogrozile življenjski standard in stopnjo zaposlenosti v regiji ali gospodarski panogi, ker je v takem položaju izmenjava informacij, ki naj bi odvračale delavce od tega, da se preselijo v tako regijo ali zaposlijo v tej gospodarski panogi, prva metoda, ki jo je treba uporabiti in

([1]) UL 268, 6.11.1967, str. 9.
([2]) UL 298, 7.12.1967, str. 10.
([3]) UL 57, 26.8.1961, str. 1073/61.
([4]) UL 62, 17.4.1964, str. 965/64.

▼B

ker je po potrebi mogoče povečati učinek te izmenjave z začasno prekinitvijo zgoraj omenjenega mehanizma, mora biti vsaka taka odločitev sprejeta na ravni Skupnosti;

ker obstajajo tesne povezave med prostim gibanjem delavcev, zaposlovanjem in poklicnim usposabljanjem, predvsem kadar je usposabljanje namenjeno temu, da delavec lahko sprejme ponudbo za zaposlitev iz druge regije Skupnosti; ker te povezave zahtevajo, da problemov, ki zaradi njih nastanejo, ne proučujemo več ločeno, ampak je treba nanje gledati kot soodvisne in ob hkratnem upoštevanju problemov zaposlovanja na regionalni ravni; in ker so zaradi vseh teh razlogov potrebna neposredna prizadevanja držav članic za uskladitev njihovih politik zaposlovanja na ravni Skupnosti;

ker je Svet s svojim sklepom z dne 15. oktobra 1968 ([1]) potrdil, da se člena 48 in 49 Pogodbe in tudi ukrepi, sprejeti za njuno uveljavitev, uporabljata za francoske prekomorske departmaje,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

DEL I

## ZAPOSLOVANJE IN DRUŽINE DELAVCEV

*NASLOV I*

### Dostop do zaposlitve

*Člen 1*

1. Vsak državljan države članice ima — ne glede na njegovo prebivališče — pravico, da v drugi državi članici sprejme zaposlitev in se zaposli v skladu z zakoni ali drugimi predpisi, ki veljajo za zaposlovanje državljanov te države.

2. Zlasti ima pravico, da sprejme razpoložljivo zaposlitev na območju druge države članice z enako prednostjo kot državljani te države

*Člen 2*

Vsak državljan države članice in vsak delodajalec, ki posluje na ozemlju države članice, si lahko izmenjata prijave in ponudbe za zaposlitev in lahko skleneta ter izvajata pogodbe o zaposlitvi v skladu z veljavnimi zakoni ali drugimi predpisi, ne da bi bila zaradi tega diskriminirana

*Člen 3*

1. Na podlagi te uredbe se določbe zakonov ali drugih predpisov držav članic ne uporabljajo:

— kadar omejujejo prijave ali ponudbe za zaposlitev, omejujejo pravico tujih državljanov, da sprejmejo zaposlitev in se zaposlijo ali to pogojujejo s pogoji, ki ne veljajo za njihove državljane;

— kadar je izključni ali glavni namen ali posledica teh predpisov, tudi če se uporabljajo ne glede na državljanstvo, odvračanje državljanov drugih držav članic od ponujenih delovnih mest.

Ta določba ne velja za pogoje v zvezi z znanjem jezika, ki ga zahteva narava prostega delovnega mesta.

2. Med določbe ali prakse držav članic, iz prvega pododstavka odstavka 1, sodijo predvsem take:

(a) ki za tuje državljane predpisujejo posebne postopke posredovanja in zaposlovanja;

(b) ki delodajalcem omejujejo objavljanje prostih delovnih mest v tisku ali drugih medijih ali jih omejujejo s pogoji, ki ne veljajo za delodajalce, ki poslujejo na ozemlju te države članice;

([1]) UL L 257, 19.10.1968, str. 1.

▼B

(c) ki omejujejo dostop do zaposlitve s pogojem, da mora biti kandidat prijavljen na zavodu za zaposlovanje ali ovirajo posredovanje in zaposlovanje posameznih delavcev, ko te osebe ne bivajo na ozemlju te države.

*Člen 4*

1. Zakoni ali drugi predpisi držav članic, ki z določenim številom ali z odstotki omejujejo zaposlovanje tujih državljanov v podjetju, panogi, regiji ali na državni ravni, se ne smejo uporabljati za državljane drugih držav članic.

2. Kadar je v državi članici dodeljevanje ugodnosti podjetjem odvisno od tega, da zaposlujejo minimalni odstotek domačih delavcev, se državljani drugih držav članic štejejo kot domači delavci, v skladu z določili direktive Sveta z dne 15. oktobra 1963 ([1]).

*Člen 5*

Državljan države članice, ki išče zaposlitev v drugi državi članici, je deležen enake pomoči zavoda za zaposlovanje kot državljani te države, kadar iščejo zaposlitev.

*Člen 6*

1. Kadrovanje, posredovanje in zaposlovanje državljana države članice ne sme biti pogojeno z zdravstvenimi, poklicnimi ali drugimi merili, ki ga na temelju državljanstva diskriminirajo v primerjavi z državljani drugih držav članic, ki želijo opravljati enako delo.

2. Kljub temu je mogoče, da mora delavec, na katerega je delodajalec iz druge države članice naslovil ponudbo, opraviti strokovni preizkus, če je delodajalec to izrecno zahteval, ko je prosto delovno mesto ponudil.

*NASLOV II*

**Zaposlovanje in enako obravnavanje**

*Člen 7*

1. Delavec, ki je državljan države članice, v drugi državi članici zaradi njegovega državljanstva ne sme biti deležen drugačnega obravnavanja kot domači delavci v zvezi z zaposlitvenimi in delovnimi pogoji, predvsem glede plačila, odpovedi in, če bi postal brezposeln, glede vrnitve na delovno mesto ali ponovne zaposlitve.

2. Uživa enake socialne in davčne ugodnosti kot domači delavci.

3. Na podlagi istih pravic in pod enakimi pogoji kot domači delavci ima dostop do usposabljanja, poklicnih šol in centrov za prekvalifikacijo.

4. Vsaka določba kolektivne ali individualne pogodbe ali druge kolektivne ureditve glede dostopa do zaposlitve, zaposlitve, plačila in drugih delovnih pogojev ali odpovedi, je nična, če določa ali dopušča diskriminacijske pogoje za delavce, ki so državljani drugih držav članic.

*Člen 8*

1. Delavec, ki je državljan države članice in ki je zaposlen v drugi državi članici, mora biti deležen enakega obravnavanja glede članstva v sindikatih in glede uveljavljanja sindikalnih pravic, vključno s pravico do glasovanja►**M1** in pravico, da so izvoljeni na mesta v upravi ali vodstvu sindikata ◄; lahko mu je omejen dostop do organov upravljanja in do funkcij, ki jih ureja javno pravo. Pravico ima biti izvoljen v svete delavcev v podjetjih. Določila tega člena ne posegajo v zakone ali druge predpise držav članic, ki delavcem iz drugih držav članic zagotavljajo večje pravice.

([1]) UL 159, 2.11.1963, str. 2661/63.

▼M1

———————

▼B

*Člen 9*

1. Delavec, ki je državljan države članice in ki je zaposlen v drugi državi članici, uživa vse pravice in ugodnosti, ki jih imajo domači delavci glede stanovanja, vključno z lastništvom stanovanja, ki ga potrebuje.

2. Z enako pravico kot domači delavci se lahko vpiše na seznam prosilcev stanovanj v regiji, v kateri je zaposlen, kadar tak seznam obstaja; uživa vse ugodnosti in prednosti, ki iz tega sledijo.

Če so njegovi družinski člani ostali v državi, iz katere je prišel, se šteje, kot da bivajo v isti regiji kot on v primerih, v katerih imajo domači delavci na temelju tega določene koristi.

*NASLOV III*

**Družine delavcev**

▼M3

———————

▼B

*Člen 12*

Otroci državljana države članice, ki je zaposlen ali je bil zaposlen v drugi državi članici, imajo pravico dostopa do sistema splošnega izobraževanja, vajeništva in poklicnega usposabljanja pod enakimi pogoji kot državljani te države, če prebivajo na njenem ozemlju.

Države članice si prizadevajo, da tem otrokom omogočijo čim boljše pogoje izobraževanja, vajeništva in poklicnega usposabljanja.

DEL II

**POPOLNITEV PROSTIH DELOVNIH MEST IN PRIJAVE ZA ZAPOSLITEV**

*NASLOV I*

**Sodelovanje med državami članicami in Komisijo**

*Člen 13*

1. Države članice ali Komisija dajejo pobudo za raziskave ali se skupaj lotijo raziskav glede zaposlenosti ali brezposelnosti, za katere menijo, da so potrebne za zagotavljanje prostega gibanja delavcev v Skupnosti.

Centralni zavodi za zaposlovanje držav članic tesno sodelujejo med seboj in s Komisijo, da bi delovale skupaj pri posredovanju prostih delovnih mest in prijavah za zaposlitev v Skupnosti in pri zaposlovanju, ki je rezultat tega sodelovanja.

2. V ta namen države članice določijo strokovne službe, ki so zadolžene za organizacijo dela na zgoraj omenjenih področjih, za medsebojno sodelovanje in za sodelovanje s Komisijo.

Države članice uradno obvestijo Komisijo o vsaki spremembi pri določitvi teh strokovnih služb; Komisija podrobnosti o tem objavi v *Uradnem listu Evropske skupnosti*.

*Člen 14*

1. Države članice pošiljajo Komisiji informacije o problemih, ki se pojavljajo v zvezi s prostim gibanjem in z zaposlovanjem delavcev ter podrobnosti o stanju in razvoju zaposlenosti ►M2 ——————— ◄.

▼M2

2. Komisija ob kar največjem upoštevanju mnenja Strokovnega odbora določi način zbiranja informacij iz odstavka 1.

▼B

3. V skladu s postopkom, ki ga Komisija določi ►M2 ob kar največjem upoštevanju mnenja Strokovnega odbora ◄, si strokovne službe držav članic izmenjujejo vse informacije glede življenjskih in delovnih pogojev in glede stanja na trgu delovne sile in jih pošiljajo Evropskemu uradu za usklajevanje, na podlagi katerih se delavci držav članic lahko ravnajo. Informacije se sproti popravljajo in dopolnjujejo.

Zaradi informiranja zainteresiranih delavcev strokovne službe držav članic zagotavljajo širjenje teh informacij z vsemi primernimi sredstvi komunikacije, predvsem s pošiljanjem podatkov ustreznim zavodom za zaposlovanje.

*NASLOV II*

**Mehanizem za popolnitev prostih delovnih mest**

▼M2

*Člen 15*

1. Strokovna služba vsake države članice redno pošilja strokovnim službam drugih držav članic in Evropskemu uradu za usklajevanje:

(a) podrobne podatke o prostih delovnih mestih, ki bi jih lahko zasedli državljani drugih držav članic;

(b) podrobne podatke o prostih delovnih mestih, namenjenih državam nečlanicam;

(c) podrobne podatke o prijavah za zaposlitev oseb, ki so uradno izrazile željo, da želijo delati v drugi državi članici;

(d) informacije po regijah in panogah dejavnosti o vlagateljih, ki so izjavili, da so dejansko pripravljeni sprejeti zaposlitev v drugi državi članici.

Strokovna služba vsake države članice te informacije čim prej pošlje ustreznim službam in agencijam za zaposlovanje.

2. Podrobne podatke o prostih delovnih mestih in o prijavah za zaposlitev iz odstavka 1 se sporoča v skladu z enotnim sistemom, ki ga mora ustanoviti Evropski urad za usklajevanje v sodelovanju s Strokovnim odborom.

Če je treba, lahko Evropski urad za usklajevanje ta sistem ustrezno prilagodi v sodelovanju s Strokovnim odborom.

*Člen 16*

1. O vsakem prostem delovnem mestu v smislu člena 15, o katerem so bile obveščene strokovne službe države članice, se obvesti pristojna služba za zaposlovanje drugih držav članic, ki te podatke tudi obdela.

Te strokovne službe v drugih državah morajo službam prve države članice poslati podrobne podatke o ustreznih prijavah za zaposlitev.

2. Prijavam za zaposlitev v smislu člena 15(1)(c) bo pristojna služba države članice odgovorila v primernem času, ki ne sme biti daljši od enega meseca.

3. Službe za zaposlovanje zagotovijo delavcem, ki so državljani držav članic, enako prednost, kot jo ustrezni ukrepi predvidevajo za državljane te države nasproti delavcem iz držav nečlanic.

▼B

*Člen 17*

1. Določbe člena 16 izvajajo strokovne službe. Lahko jih izvajajo tudi druge službe, dokler imajo pooblastilo centralne službe za zaposlovanje in če jim organizacija dela in tehnike dela to omogočajo:

(a) regionalni zavodi za zaposlovanje držav članic:

▼B

(i) neposredno povezujejo prosta delovna mesta z iskalci zaposlitve na temelju ►M2 podatkov ◄ iz člena 15 in temu primerno ravnajo;

(ii) neposredno navezujejo stike za popolnjevanje:

— prostih delovnih mest, ponujenih poimensko naslovljenim delavcem,

— posameznih prijav za zaposlitev, o katerih je obveščen bodisi določeni zavod za zaposlovanje ali delodajalec, ki posluje na območju tega zavoda,

— prostih delovnih mest s sezonskimi delavci, ki morajo biti čimprej popolnjena;

▼M2

(b) službe, ki so po teritorialnem načelu pristojne za obmejne regije dveh ali več držav članic, si redno izmenjujejo podatke o prostih delovnih mestih in prijavah za zaposlitev na njihovem območju in, v skladu z dogovori z drugimi službami za zaposlovanje v njihovih državah, neposredno povežejo prijave za zaposlitev s prostimi delovnimi mesti.

Če je treba, službe, ki so po teritorialnem načelu pristojne za obmejne regije, oblikujejo strukture za sodelovanje in opravljanje storitev, s katerimi:

— uporabnikom nudijo čim več praktičnih informacij o različnih vidikih mobilnosti, in

— socialnim partnerjem, socialno varstvenim službam (zlasti javnim, zasebnim in službam, ki delujejo v javnem interesu) ter vsem prizadetim institucijam posredujejo okvir usklajenih ukrepov v zvezi z mobilnostjo;

▼B

(c) uradne službe za zaposlovanje, ki se specializirajo za določene poklice ali specifične kategorije oseb, med seboj neposredno sodelujejo.

2. Zadevne države članice v medsebojnem soglasju sestavijo seznam služb iz odstavka 1 in ga pošljejo Komisiji; Komisija seznam in vsako spremembo v njem objavi v *Uradnem listu Evropske skupnosti.*

*Člen 18*

Sprejem postopkov za posredovanje in zaposlovanje, ki jih uporabljajo organi zadolženi za izvajanje, ki jih določajo sporazumi, sklenjeni med dvema ali več državami članicami, ni obvezen.

*NASLOV III*

**Ukrepi za nadzorovanje ravnovesja na trgu delovne sile**

*Člen 19*

▼M2

1. Na podlagi poročila Komisije, ki se pripravi na podlagi informacij, ki jih sporočijo države članice, države članice in Komisija vsaj enkrat letno skupaj analizirajo rezultate ureditev Skupnosti v zvezi s prostimi delovnimi mesti in prijavami za zaposlitev.

▼B

2. Države članice skupaj s Komisijo proučijo vse možnosti za prednostno zasedanje prostih delovnih mest z državljani držav članic, da bi dosegle ravnovesje med ponudbo in povpraševanjem na trgu delovne sile znotraj Skupnosti. V ta namen sprejmejo vse potrebne ukrepe.

▼M2

3. Vsaki dve leti Komisija predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o uresničevanju dela II te uredbe. Poročilo mora vsebovati potrebne informacije in podatke, pridobljene iz študij in opravljenih raziskav, ter mora poudariti vse koristne točke v zvezi z razvojem trga delovne sile Skupnosti.

---

▼B

*NASLOV IV*

**Evropski urad za usklajevanje**

*Člen 21*

Splošna naloga Evropskega urada za usklajeno popolnitev prostih delovnih mest in prijav za zaposlitve, ustanovljenega znotraj Komisije (v tej uredbi: „Evropski urad za usklajevanje") je popolnitev prostih delovnih mest na ravni Skupnosti. Odgovoren je predvsem za vse tehnične naloge na tem področju, ki so na podlagi določb te uredbe dodeljene Komisiji in zlasti za pomoč državnim zavodom za zaposlovanje.

Urad povzema informacije, določene v členih 14 in 15 in podatke iz študij in raziskav, izvedenih na podlagi člena 13, in tako opozarja na vsa koristna dejstva v zvezi s predvidljivimi razvojnimi trendi na trgu delovne sile Skupnosti; ugotovitve sporoča strokovnim službam držav članic, svetovalnemu odboru in strokovnemu odboru.

*Člen 22*

1. Evropski urad za usklajevanje je predvsem zadolžen:

(a) za koordinacijo konkretnih ukrepov potrebnih za popolnitev prostih delovnih mest na ravni Skupnosti in za analizo gibanj delavcev, ki iz tega sledijo;

(b) da k temu cilju prispeva z uporabo skupnih ukrepov na upravnih in tehničnih ravneh v sodelovanju s strokovnim odborom;

(c) da v dogovoru s strokovnimi službami pripravi uskladitev prostih delovnih mest s prijavami za zaposlitev, kadar se pojavi posebna potreba.

2. Odbor sporoča strokovnim službam podatke o prostih delovnih mestih in podatke o prijavah za zaposlitev, poslane neposredno Komisiji in dobiva povratno informacijo o sprejetih ukrepih.

*Člen 23*

Komisija lahko v dogovoru s pristojnim organom države članice in v skladu s pogoji in postopki, ki jih določi na podlagi mnenja strokovnega odbora, organizira strokovne obiske in izmenjave uradnikov držav članic ter dodatno izobraževanje za strokovne kadre.

DEL III

**ODBORI, KI ZAGOTAVLJAJO TESNO SODELOVANJE MED DRŽAVAMI ČLANICAMI GLEDE PROSTEGA GIBANJA DELAVCEV IN NJIHOVEGA ZAPOSLOVANJA**

*NASLOV I*

**Svetovalni odbor**

*Člen 24*

Svetovalni odbor je zadolžen za pomoč Komisiji pri proučevanju vprašanj, ki lahko nastanejo zaradi izvajanja Pogodbe in zaradi ukrepov v zvezi s prostim gibanjem in zaposlovanjem delavcev.

▼B

*Člen 25*

Naloge svetovalnega odbora so predvsem, da:

(a) proučuje probleme, ki nastanejo v okviru nacionalnih politik delovne sile zaradi prostega gibanja in zaposlovanja, da bi se uskladile politike zaposlovanja držav članic na ravni Skupnosti in tako prispeva k razvoju posameznih gospodarstev in k boljšemu ravnovesju na trgu delovne sile;

(b) izvaja splošne študije o učinkih izvajanja te uredbe in njenih dopolnilnih ukrepov;

(c) Komisiji predlaga utemeljene predloge za revizijo uredbe;

(d) na zahtevo Komisije ali na lastno pobudo daje utemeljena stališča o splošnih in načelnih vprašanjih, predvsem o izmenjavi informacij glede razvojnih trendov na trgu delovne sile, o gibanjih delavcev med državami članicami, o programih ali ukrepih za razvoj poklicnega svetovanja in usposabljanja, ki lahko povečajo možnosti za prosto gibanje in za zaposlovanje ter o vseh oblikah pomoči delavcem in njihovim družinam, vključno s socialno pomočjo in stanovanjsko problematiko delavcev.

*Člen 26*

1. Svetovalni odbor je sestavljen iz šestih članov vsake države članice, od katerih sta dva predstavnika vlade, dva predstavnika sindikatov in dva predstavnika združenj delodajalcev.

2. Vsaka država članica imenuje po enega namestnika predstavnikoma vlade, sindikatov in združenj delodajalcev iz odstavka 1.

3. Mandat članov in njihovih namestnikov je dve leti. Lahko so ponovno imenovani.

Po izteku mandata člani in namestniki odbora izvršujejo funkcijo, dokler jih ponovno ne imenujejo ali zamenjajo.

*Člen 27*

Člane svetovalnega odbora in njihove namestnike imenuje Svet, ki si pri izbiranju predstavnikov sindikatov in združenj delodajalcev prizadeva, da so različni gospodarski sektorji sorazmerno zastopani v odboru.

Svet seznam članov in njihovih namestnikov objavi v *Uradnem listu Evropske skupnosti.*

*Člen 28*

Svetovalnemu odboru predseduje član Komisije ali njegov namestnik. Predsednik odbora ne glasuje. Odbor se sestaja najmanj dvakrat na leto. Sestanke sklicuje predsednik odbora na lastno pobudo ali na zahtevo najmanj ene tretjine članov. Tajniške storitve odboru zagotovi Komisija.

*Člen 29*

Predsednik lahko povabi posameznike ali predstavnike organizacij z bogatimi izkušnjami na področju zaposlovanja ali gibanja delavcev, da se sestankov udeležijo kot opazovalci ali strokovnjaki. Predsedniku lahko pomagajo strokovni svetovalci.

*Člen 30*

1. Mnenje, ki ga izda odbor, ni veljavno, če nista prisotni najmanj dve tretjini članov.

2. Mnenja odbora navajajo razloge, na katerih temeljijo; sprejeta morajo biti z absolutno večino oddanih veljavnih glasov; spremljati jih morajo pisne izjave s stališčem manjšine v odboru, če manjšina to zahteva.

▼B

*Člen 31*

Svetovalni odbor določi način dela s poslovnikom, ki začne veljati, ko ga po prejemu mnenja Komisije Svet odobri. Po istem postopku se sprejme vsaka sprememba ali dopolnitev poslovnika.

*NASLOV II*

**Strokovni odbor**

*Člen 32*

Strokovni odbor je zadolžen za pomoč Komisiji pri pripravljanju, uveljavljanju in spremljanju vseh tehničnih opravil in ukrepov za izvajanje te uredbe in dopolnilnih ukrepov.

*Člen 33*

Strokovni odbor je zlasti zadolžen, da:

(a) spodbuja in pospešuje sodelovanje med pristojnimi državnimi organi držav članic o vseh tehničnih vprašanjih, ki so povezana s prostim gibanjem delavcev in z njihovim zaposlovanjem;

(b) oblikuje postopke za organiziranje skupnih aktivnosti pristojnih državnih organov;

(c) omogoča zbiranje informacij, ki jih potrebuje Komisija, zbiranje informacij za izvedbo študij in raziskav na podlagi te uredbe in spodbuja izmenjavo informacij in izkušenj med upravnimi organi;

(d) na tehnični ravni proučuje poenotenje meril, s katerimi države članice ocenjujejo svoj trg delovne sile.

*Člen 34*

1. Strokovni odbor je sestavljen iz predstavnikov vlad držav članic. Vsaka vlada imenuje v strokovni odbor enega izmed članov, ki jo zastopa v svetovalnem odboru.

2. Vsaka vlada imenuje namestnika izmed svojih drugih predstavnikov, članov ali namestnikov v svetovalnem odboru.

*Člen 35*

Strokovnemu odboru predseduje član Komisije ali njegov zastopnik. Predsednik ne glasuje. Predsedniku in članom odbora lahko pomagajo strokovni svetovalci.

Tajniške storitve odboru zagotovi Komisija.

*Člen 36*

Strokovni odbor svoje predloge in mnenja predlaga Komisiji, svetovalni odbor pa prejme informacijo o njih. Vse predloge in mnenja spremljajo pisne utemeljitve članov strokovnega odbora, če posamezni člani to zahtevajo.

*Člen 37*

Strokovni odbor določi način dela s poslovnikom, ki začne veljati, ko ga po prejemu mnenja Komisije Svet odobri. Po istem postopku se sprejme vsaka sprememba ali dopolnitev poslovnika.

▼B

DEL IV

## PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

*NASLOV I*

### Prehodne določbe

*Člen 38*

Dokler Komisija ne sprejme enotnega sistema na podlagi člena 15(2), je naloga Evropskega urada za usklajevanje, da predlaga vse ukrepe, ki so koristni za oblikovanje in pošiljanje poročil iz člena 15(1).

*Člen 39*

Poslovnika svetovalnega odbora in strokovnega odbora, veljavna v času, ko začne veljati ta uredba, se uporabljata še naprej.

*Člen 40*

Dokler ne začnejo veljati ukrepi, ki jih morajo države članice sprejeti v skladu z direktivo Sveta z dne 15. oktobra 1968 ([1]) in kadar je v skladu s predpisi držav članic v direktivi Sveta z dne 25. marca 1964 ([2]) za določanje roka veljavnosti in podaljšanje dovoljenja za prebivanje potrebno delovno dovoljenje, predvideno na podlagi člena 22 Uredbe št. 38/64/EGS, velja za pridobitev delovnega dovoljenja pisno potrdilo delodajalca o zaposlitvi ali potrdilo o zaposlitvi, ki navaja trajanje zaposlitve. Pisno potrdilo delodajalca ali potrdilo o zaposlitvi, ki navaja, da je delavec zaposlen za nedoločen čas, imata enako veljavnost kot delovno dovoljenje za nedoločen čas.

*Člen 41*

Če država članica zaradi odprave delovnih dovoljenj ne more več zbirati določenih statističnih podatkov o zaposlovanju tujih državljanov, lahko do uvedbe novih statističnih metod, vendar ne dlje kot do 31. decembra 1969, za statistične namene še naprej ohrani delovna dovoljenja za državljane drugih držav članic. Delovna dovoljenja se izdajajo avtomatično in morajo biti veljavna do dejanske ukinitve delovnih dovoljenj v državi članici.

*NASLOV II*

### Končne določbe

*Člen 42*

1. Uredba ne posega v določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki se nanašajo na delavce s priznanimi kvalifikacijami za pridobivanje premoga in jekla, ne v določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za jedrsko energijo, ki obravnavajo dostop do zaposlitve kvalificiranih delavcev s področja jedrske energije in ne v ukrepe, sprejete v skladu s temi pogodbami.

Uredba pa velja za kategorije delavcev iz prvega pododstavka in za njihove družinske člane, če zgoraj navedene pogodbe ali ukrepi ne urejajo njihovega pravnega položaja.

2. Uredba ne posega v ukrepe, sprejete v skladu s členom 51 Pogodbe.

3. Uredba ne posega v obveznosti držav članic, ki izhajajo iz:

— posebnih odnosov ali bodočih sporazumov z določenimi neevropskimi državami ali območji, ki temeljijo na institucionalnih povezavah v času, ko začne uredba veljati,

([1]) UL L 257, 19.10.1968, str. 13.
([2]) UL 62, 17.4.1964, str. 981/64.

▼B

— veljavnih sporazumov z določenimi neevropskimi državami ali območji, ki temeljijo na institucionalnih povezavah države članice z njimi in ki veljajo v času, ko začne uredba veljati.

Delavci iz teh držav ali območij, ki v skladu s to določbo kot delojemalci opravljajo delo na ozemlju ene izmed teh držav članic, se ne smejo sklicevati na ugodnost teh določb na ozemlju druge države članice.

*Člen 43*

Države članice pošljejo Komisiji v informacijo besedila pogodb, konvencij in sporazumov, ki so jih med seboj sklenile na področju delovne sile, poslati jih morajo med datumom, ko so jih podpisale, in datumom, ko začnejo veljati.

*Člen 44*

Komisija sprejme v skladu s to uredbo ukrepe za njeno izvajanje. V ta namen tesno sodeluje z osrednjimi državnimi organi držav članic.

*Člen 45*

Komisija daje v skladu s pogoji Pogodbe Svetu predloge za odstranitev ovir pri dostopu do zaposlitve državljanov držav članic, če je zaradi odsotnosti vzajemnega priznavanja diplom, spričeval ali drugih potrdil o kvalifikacijah, ovirano prosto gibanje delavcev.

*Člen 46*

Stroški za delo odborov iz dela III se vključijo v proračun Evropske skupnosti v oddelek, ki se nanaša na Komisijo.

*Člen 47*

Uredba se uporablja na ozemljih držav članic in za njihove državljane, vendar ne posega v člene 2, 3,10 in 11.

*Člen 48*

Uredba št. 38/64/EGS preneha veljati z začetkom veljavnosti te uredbe.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼M2